

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging

23e Jaargang

No. 5

Mei 1951

DECIMALE CLASSIFICATIE VOLGENS DE OXFORD-INDELING.

De decimale aanduiding van de literatuur in dit tijdschrift geschiedt volgens de nieuwe Oxford-indeling.

All the decimal classification numbers used in this journal refer to the new Oxford System.

Oorspronkelijke Bijdragen

IN MEMORIAM Ir J. P. VAN LONKHUYZEN

Toen in de nacht van 4 op 5 Maart de heer Ir J. P. VAN LONKHUYZEN overleed, ging met hem een van de weinig overgebleven bosbouwers van een oude generatie heen.

De heer VAN LONKHUYZEN werd op 6 April 1876 geboren. Na de H.B.S. bezocht te hebben, ontving hij zijn opleiding aan de Rijksland-, tuin- en bosbouwschool te Wageningen, waarna hij zijn studie in Duitsland voltooide.

In September 1899 trad hij in tijdelijke dienst der Nederlandsche Heidemaatschappij, waarop op 1 Januari 1900 zijn aanstelling tot adjuncthoutvester volgde; 1 Mei 1902 werd hij benoemd tot houtvester, op 1 Juli 1905 tot adjunct-directeur en op 1 Januari 1910 tot directeur. Deze functie vervulde hij tot hij bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd op 6 April 1936 als zodanig aftrad. Toen zijn opvolger, wijlen de heer T. VAN MAANEN in Maart 1937 plotseling overleed, werd hij door het bestuur der Nederlandsche Heidemaatschappij geroepen de leiding weer op zich te nemen, totdat een opvolger was gevonden. Deze waarneming duurde tot 13 April 1940.

Uit dit korte relaas blijkt, dat de heer VAN LONKHUYZEN zijn leven heeft gewijd aan de Nederlandsche Heidemaatschappij en hoewel hij daarbij met vele andere zaken te maken had, bleef hij toch bosbouwer in hart en nieren.

Zijn eerste werk in dienst der Nederlandsche Heidemaatschappij was het uitvoeren van een bebossingsplan in de Peel, waar enkele Amsterdamse heren woeste grond hadden gekocht. Daar heeft hij zijn eerste

practische werk verricht naar de inzichten en de kennis van die tijd. Soepel van geest als hij was bleef hij niet star vasthouden aan deze inzichten, maar volgde de ontwikkeling van de bosbouwwetenschap op de voet en trachtte de geleidelijk baanbrekende nieuwere beginselen in de praktijk tot toepassing te brengen. Daarvoor was het nodig, dat er meer kennis omtrent het bos en de bomen onder de boseigenaren en onder de werkers in het bos kwam. Daarom schreef hij zijn bekend geworden boek „De Houtteelt”. Door het organiseren van buitenlandse bosbouwexcursies en door de excursies verbonden aan de algemene vergaderingen van de Nederlandsche Heidemaatschappij, door de vele korte bosbouw-cursussen, waaraan hij zelf een werkzaam aandeel nam en die onder zijn leiding op vele plaatsen in het land zijn gegeven, heeft hij veel in deze richting bereikt. Van de oprichting van de Cursus der Nederlandsche Heidemaatschappij, waar de toekomstige ambtenaren dier Maatschappij en de bosbouwkundig-ambtenaren van het Staatsbosbeheer hun opleiding krijgen, tot 1931 toe heeft hij de lessen in algemene houtteelt daaraan verzorgd.

De oprichting van de Vereniging W.H.G., het vestigen van een zaad-eest, de totstandkoming van de Commissie voor exotische boomsoorten en die voor bemestingsproeven in de bosbouw, het begin van het iepenziekteonderzoek, van het populierenkankeronderzoek, van de bestrijding van insectenplagen in de bossen, van het populierenonderzoek door Prof. Dr G. HOUTZAGERS, die toen nog inspecteur der N.H.M. was, de propaganda voor de bestrijding van bos- en heidebranden en nog zoveel meer, hebben onder zijn directoraat en met zijn rechtstreekse daadwerkelijke steun en medewerking plaats gehad.

Bovendien had hij zitting in tal van commissies en besturen, die met de bosbouw in enger of wijder contact staan. Wij denken slechts aan de verschillende malen, dat hij bestuurslid was van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging en aan zijn lidmaatschap van de Bosraad. Deze summiere opsomming moge voldoende zijn om de betekenis te schetsen, die de overledene voor de Nederlandse bosbouw heeft gehad.

Door zijn eenvoudige, rustige persoonlijkheid was hij voor ieder bereikbaar, terwijl zijn medeleven met de mensen, met wie hij moest werken en zijn gedegen kennis en inzicht, maakten dat hij een vraagbaak was voor velen.

Hij ruste in vrede.